

عنوان مقاله:

شرح احوال عارف بزرگ شیخ ابوسعید فضل الله بن ابی الخیر مهنه ای 375-440ه.ق

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات ادبیات، عرفان و فلسفه، دوره 2، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

خلیل بهرامی قصرچمی - عضو هیئت علمی گروه کارشناسی ارشد عرفان اسلامی دانشگاه آزاد اسلامی واحد هاقان اصفهان ایران

خلاصه مقاله:

در سالهای اخیر برای افزایش ثبات فرهنگی مردم و رهایی آنان از چنگال بحرانهای معرفتی و اخلاقی وارداتی غربی و شرقی تلاش زیاد شده است. در این شرایط حفظ دین اصیل و جلوگیری از ترویج مسلکهای منحرف و کاذب و همچنین افزایش ثبات فرهنگی مردم از اهمیت بسزایی برخوردار است. آنچه که مطرح میشود این است که ایاعارفان دنیای اسلام بالاخص شیخ ابوسعید که خود دارای اندیشه های تعلیمی می باشد و مطالبی ارایه کرده اند که بتواند بعنوان راه حلی برای رفع این معضلات دینی معرفتی و اخلاقی باشد؟ از نظر شیخ ابوسعید راه خلاصی از بحرانها کدام است؟ آیا شیخ ابوسعید در تعالیم خود به مسائل اجتماعی فرهنگی توجهی داشته است؟ نگارنده جهت رسیدن به پاسخ پرسشهای فوق با رجوع به آثار منسوب به شیخ ابوسعید به ویژه کتاب اسرار التوحید و به روش اسنادی روش و با فرض اینکه آن دسته از ارای و آموزه های ایشان که در سنت فرهنگی پذیرفته شده است میتواند مارا به راه حلی موثر سوق دهد فرضیه به بررسی پرداخته است و بنابه آ»چه از گفته های ایشان مشهود است مشرب عرفانی ایشان بر پایه مهربانی و عطوفت و چشم پوشیدن از دنیا و علایق زمینی بنا نهاده است و صوفیان بعد از وی من جمله عطار نیشابوری بسیار تحت تاثیر ایشان بوده اند تا آنجا که در آثار خود به مناسبت کلام از او فراوان یاد کرده و مرام وی را پاسداری و تبلیغ نموده اند.

کلمات کلیدی:

مهنه، ابوالخیر، ابن سینا، احوال، آثار، تاثیر، تاثیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/541374>

